

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН

ПЪЛКОВОДЕЦЪТ

Превод от руски: Радой Ралин, —

chitanka.info

ПЪЛКОВОДЕЦЪТ [0]

*Във руския дворец е залата, която
не е нагиздена със кадифе и злато,
венец елмазен там не пазят под стъкло,
по всичките стени, където да било,
свободно разпрострял палитрата си цяла,
художник бързоок рисувал тази зала.
Мадони няма тук, ни селски нимфи, ни
пияни фавни рой, ни гърдести жени,
ни танци, нито лов, а шпаги, пелерини
и войнствени мъже с лица на юначи.
Художникът побрал в туй гъсто множество
герои на едно народно мъжество
във похода най-смел на нашата родина,
със слава увенчал Дванайстата година.
И неведнъж пред тях почтително вървя,
в познатите лица живот, ще доловя
и сякаш чувам пак командите им смели.
Умрели са едни. А други — останели,
макар че млади са на ярките платна.
И клюмват лаврите в печална тишина
по техните глави.*

*Но в таз тълпа сурова
най-много ми е скъп един. Със мисъл нова
пред него ще се спра. Очи не ще сведа.
И все по-силна скръб изпитвам при вида
на този мъж. В цял ръст пред нас се той възправя
и като череп гол чело се откroява
и, струва ми се, там велика скръб кръжи*

*и тягостна мъгла наоколо лежи.
Отзад — военен стан. Спокоен, начумерен,
насочва сякаш взор, с презрение премерен.
Художникът дали свой възглед е разкрил,
когато в този вид го е изобразил?
Или било е то неволно вдъхновение,
но Доу му е дал такова изражение.*

*Нещастен вожд. Има ти жребий най-сурцов,
за чужда теб страна на жертви бе готов.
Непроницаем бе за тях — тълпата дива,
вървеше мълчалив, сам с мисълта красива.
С произхода си чужд раздразваше ги ти
и сипеха след теб те свойте клевети.
Народът, който ти, без сам да знай, избави,
със теб се подигра, наместо да те слави.
И умният дори, ценил те по-преди,
лукаво те руга, за да им угоди.
Но дълго сам крепен от мощно убеждение,
не те смути това всеобщо заблуждение.
На похода велик в средата му почти
победния венец на друг отстъпи ти
и власт, и планове, замислени дълбоко...
И в полковия строй ти скри се сам жестоко.
Там вождът оstarял, подобно млад войник,
за пръв път чул куршум, видял насочен щик,
се хвърли в огъня, желаяйки смъртта си.
Напразно бе!...*

---

*О, хора, жалък род! За смях и плач сте вие,
търсачи на успех, вам блазнят дреболии.
Как често покрай вас преминал би човек,
когото ще ругай сляп и бездушен век,
но чийто светъл лик при всяко поколение
в поета ще роди възторг и умиление.*

---

[0] Напечатано в „Современник“, 1836, т. III. Стихотворението е опит да се даде характеристика на Барклай де Толи. То започва с описание на галерията за 1812 година в Зимния дворец, където са събрани портретите на действите от Отечествената война, рисувани от художника Доу. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.